

עוצמת השווא

a- False Force

מחשבות בעקבות תערוכה / מעין אמיר

עוצמה, במובן מסויים, היא יכולת לייצר פעולות בעולם, לנתב את הדברים. בתערוכה "עוצמת השווא", העוצמה מוצגת כחסרת ערך משל עצמה, נקודת אפס, כוח ריק. ככזו היא מציעה נקודת כניסה אל מרחב ששואף להתנער מסט ערכים שקודמים לו, כדי לחקור את האופנים בהם עיצבו אלו רפרטואר של דימויים, קלישאות, מתווכים, מניפולציות לגיטמיות ומניפולציות בלתי לגיטמיות.

העבודות בתערוכה אינן מיישרות קו עם תפישות המניחות כי אובייקטים מכילים אוסף של תכונות הניתנות לזיהוי ולכימות ושניתן להשוותן ולהמירן בפשטות במשמעות. אין בכוונתן רק לדובב את האופן בו עוצמת השווא מוקרנת על אובייקטים, דימויים וסביבות, אלא לבדוק כיצד היא נובעת מהם, מייצרת מגוון מנעדים של עוצמות המתפשטות במרחב ומעצבות אותו.

ניכר כי לשונית, עוצמה מכילה בו בעת: סוג של כוח חי, כמו גם את האובייקטים: העצמים. כך נדמה כי כותרת התערוכה, כתובה בפונט המשמש מודעות אבל, מתפקדת באופן כפול, הן כדימוי והן כמדיום שמסדיר את היחסים בין האובייקטים בתערוכה. כדרך להתבוננות בקריסתן של הבחנות בין חי לדומם, אובייקטים וסובייקטים בכדי לדון ביחסים הסבוכים שבין אמנות, כוח, השפעה וחוסר תכלית.

תוך הצבת שאלות אלו, דרך מחשבה על היחסים בין הפיגורטיבי למופשט, מינמליזם לפטיש, בין עריכה קולנעית ליצירת רצף של אובייקטים, בין דימוי טלוויזיוני שחוק לציור, בין תנועת מצלמה לפיסול: מציעה התערוכה לעקוב אחר נדידתם של ייצוגים של תשוקה, רומנטיקה, וכוח בין מדיום אחד לשני, בין תרגום לפרשנות, להתחקות אחר מעברים מקונטקסט תרבותי אחד לאחר, לאתר את התנועה של אלו בזמן ובמרחב.

התערוכה מציעה להחליף לרגע את החיפוש אחר כוח או מופעים של דה קונסטרוקציה שלו, בהתעכבות על האופן בו החיפוש אחר גבוליותיו של הכוח, ההשפעה, ומצגי השווא, עשויים להוביל דווקא ליחסים האינטמיים שבין דימויים ואובייקטים במרחב.